

SENTÈNCIA 2000-32 DE 18 DE SETEMBRE DE 2000

**CASS. Pensió mínima de 5.000 punts. L'article 41 del Reglament
Tècnic no comporta la condició de cotització ininterrompuda.
Prova de l'exercici d'un treball a Andorra abans el 1r d'abril de 1968.**

Ponent : M.I. Sr. Bernard Plagnet

A N T E C E D E N T S D E F E T

1.- El Sr. X.E.C. va interposar recurs contra la resolució de la CASS de data 29 de març de 1999 confirmant en alçada la decisió del 29 de gener anterior, sol·licitant que li fos reconegut el dret a percebre una pensió mínima de 5000 punts.

2.- En la sentència de 15 de febrer de 2000, el Tribunal de Batlles ha estimat la demanda formulada pel Sr. X.E.C. i ha declarat que té dret a ésser beneficiari d'una pensió mínima de 5.000 punts, amb efectes a partir del 19 de febrer de 1999.

3.- En el seu recurs d'apel·lació de data 4 d'abril de 2000, la CASS presenta principalment, dos classes d'arguments:

- que no ha aportat la prova de que hagués treballat a Andorra durant 5 anys abans el primer d'abril de 1968, data de la posta en marxa del règim andorrà de seguretat social;

- que no ha cotitzat de manera ininterrompuda després el primer d'abril de 1968.

La CASS ha confirmat els seus arguments en el seu escrit de conclusions de data 18 de maig del 2000.

4.- En la seva contesta de data 26 d'abril de 2000, el Sr. X.E.C. estima, principalment:

- que ha quedat plenament acreditada l'activitat assalariada de 60 mesos abans de la instauració de la CASS (el primer d'abril de 1968);

- que ha quedat plenament justificat haver cotitzat més de 300 mesos a partir del primer d'abril de 1968.

El Sr. X.E.C. ha confirmat els seus arguments en el seu escrit de conclusions de data 17 de maig del 2000.

F O N A M E N T S D E D R E T

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons l'article 39,3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- La CASS aporta dos classes d'arguments com a prova del seu recurs d'apel·lació:

- l'interessat no ha cotitzat de manera ininterrompuda;
- no aporta la prova que hagués treballat a Andorra abans el primer d'abril de 1968.

Tercer.- Sobre la cotització ininterrompuda:

Sobre el primer punt, aquesta Sala ha tingut l'ocasió de jutjar moltes vegades que l'article 41 del Reglament Tècnic no comporta la condició de cotització ininterrompuda (veure principalment la Sentència núm. 99-30 del 20 d'octubre de 1999).

L'argumentació presentada per la CASS s'ha de rebutjar pels mateixos motius que els que figuren en les sentències precedents.

Quart.- Referent a la prova de l'exercici d'un treball a Andorra abans el primer d'abril de 1968:

L'interessat aporta varis elements complets que acrediten l'exercici d'una activitat a Andorra abans el primer d'abril de 1968.

Es pot citar particularment els elements següents:

- Un certificat de la policia presentat en 1955 (veure foli 8),
- Una demanda d'inscripció sobre les llistes electorals de Sant Julià de Lòria (veure foli 10), indicant que resideix a dita parròquia des del 4 d'abril de 1951.
- Els testimoniatges recollits durant la instrucció de primera instància (veure foli 94,97,99, 100).

En l'absència d'elements precisos aportats per la CASS, el Tribunal de Batlles ha conclòs justament (fonament quart de la Sentència), que “s'ha de considerar que el demandant ha acreditat un treball regular de 60 mesos amb anterioritat a la posta en aplicació del règim de seguretat social”.

El Sr. X.E.C. reuneix per tant les condicions requerides per beneficiar-se del muntant de la pensió prevista per l'article 41 del Reglament Tècnic.

Cinquè.- No s'aprecien circumstàncies determinants d'una especial condemna al pagament de les despeses d'aquesta segona instància.

DE C I S I Ó

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

Primer: Desestimar el recurs d'apel·lació presentat per la CASS.

Segon: Confirmar la sentència recorreguda i declarar que el Sr. X.E.C. té dret a ésser beneficiari d'una pensió mínima de 5.000 punts, amb efectes a partir del 19 de febrer de 1999.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.